Dosarul nr. 3-1056/2022
2-22060550-12-3-29042022

HOTĂRÎRE
În numele Legii

11 martie 2025 *****

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedinte şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către S.R.L. ”*****” împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț ***** privind declararea nulității rezultatelor controlului din procesul-verbal de control nr. *****, anularea delegației de control nr. *****, anularea procesului-verbal de control nr. *****, anularea deciziei nr. *****, constatarea nerespectări Legii și a dreptului discreționar la evaluarea riscurilor privind dispunerea efectuării controlului inopinat,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

S.R.L. ”*****” a intentat acțiune împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț ***** privind declararea nulității rezultatelor controlului din procesul-verbal de control nr. *****, anularea delegației de control nr. *****, anularea procesului-verbal de control nr. *****, anularea deciziei nr. *****, constatarea nerespectări Legii și a dreptului discreționar la evaluarea riscurilor privind dispunerea efectuării controlului inopinat.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de ***** Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a întocmit în privinţa persoanei supuse controlului S.R.L. ”*****” procesul-verbal de control nr. *****, în care a fost inclusă o prescripţie, prin care s-a stabilit recomandări (indicaţii) privind înlăturarea încălcărilor - înlăturarea neconformităţilor menţionate la capitolul Constatări.

Totodată invocă că, prin procesul-verbal de control nr. *****, a fost dispusă măsura restrictivă de sistare a executării lucrărilor de construcţie, cu stabilirea termenului în care urmează a fi înlăturate încălcările - *****.

Relevă că la data de ***** S.R.L. ”*****” a depus la Agenţia pentru Supraveghere Tehnică o cerere prealabilă privind anularea procesului-verbal de control nr. *****, prin care a solicitat:

1) Suspendarea executării prescripţiei şi a măsurii restrictive din procesul- verbal de control nr. *****, pentru a avea posibilitatea de a executa în continuare lucrările de construcţie în baza autorizaţiei de construire nr.*****.

2) Declararea nulităţii rezultatelor controlului expuse în procesul-verbal de control nr. *****.

3) Anularea prescripţiei şi a măsurii restrictive din procesul-verbal de control nr. *****.

Menționează că prin invitaţia nr. ***** a directorului Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, S.R.L. ”*****” a fost invitat la Şedinţa Consiliului pentru Soluţionarea Disputelor, care urma să aibă loc la data de *****.

Susține că la data de ***** S.R.L. ”*****” a depus la Consiliul pentru Soluţionarea Disputelor a Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică o cerere privind examinarea cererii prealabile în lipsa contestatarului.

Conform pct.5 din Regulamentul cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1088 din 18 decembrie 2017, în cadrul Agenţiei se constituie Consiliul de soluţionare a disputelor, conform prevederilor art.30 alin.(5) din Legea nr.131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, ale cărui componenţă şi regulament de activitate se aprobă de către directorul Agenţiei. Relevă că prin Ordinul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică nr.34-A din 27.05.2021, a fost aprobat Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Consiliului pentru soluţionarea disputelor în cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică (publicat pe pagina web oficială a Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică *****).

Indică că conform pct.29 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Consiliului pentru soluţionarea disputelor în cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, examinarea şi emiterea deciziei pe marginea cererii prealabile de contestare se realizează în termen de până la 10 zile lucrătoare de la data depunerii cererii.

Declară că conform pct.38 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Consiliului pentru soluţionarea disputelor în cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, în urma examinării în cadrul şedinţelor Consiliului a cererilor prealabile, preşedintele Consiliului adoptă una dintre următoarele soluţii:

a) menţine actul contestat tară modificări;

b) adoptă o nouă decizie şi dispune modificarea parţială sau completă a actelor contestate;

c) declară nulitatea controlului care a fost efectuat cu încălcarea prevederilor legii.

Menționează că conform pct.39 din Regulamentul privind organizarea şi funcţionarea Consiliului pentru soluţionarea disputelor în cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, secretarul Conssiliului este obligat, în termen de o zi de la emiterea deciziei, să o transmită/înmăneze contestatarului şi inspectorului.

Afirmă că contrar prevederilor menţionate supra, S.R.L. ”*****” nu a primit de la Consiliul pentru soluţionarea disputelor în cadrul Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică nici o decizie cu privire la rezultatele examinării cererii prealabile de contestare.

S.R.L. ”*****” consideră că prescripţia şi măsură restrictivă din procesul-verbal de control nr. *****, sunt ilegale şi urmează a fi anulate, iar rezultatele controlului expuse în procesul-verbal de control nr. *****, urmează fi declarate nule, din următoarele considerente.

S.R.L. ”*****” se plânge de faptul că prin prescripţia şi măsură restrictivă din procesul-verbal de control nr. *****, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a realizat o ingerinţă inadmisibilă în drepturile reclamantului de a beneficia de efectele autorizaţiei de construire nr.*****.

Susţine că la data de ***** Primăria ***** i-a eliberat lui ***** autorizaţia de construire nr.*****, prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire a două case de locuit tip duplex, cuplate *****, pe terenul cu nr. cadastral ***** situat în ***** sectorul Centru *****.

La data de 21 mai 2021 S.R.L. ”*****” a devenit proprietar al terenului cu nr. cadastral ***** din *****, ***** *****, în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. *****, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 28 mai 2021.

Conform art.50 din Legea Nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului, pentru realizarea (modificarea) sau desfiinţarea construcţiilor, autorităţile administraţiei publice locale emit, potrivit legislaţiei: a) autorizaţii de construire; b) autorizaţii de desfiinţare.

Conform art.52 din Legea Nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului, pentru utilizarea construcţiilor în conformitate cu prevederile documentaţiei de urbanism şi amenajare a teritoriului aprobate, precum şi cu alte reglementări în vigoare, autorităţile administraţiei publice locale emit: a) autorizaţie de construire, autorizaţie de desfiinţare, certificat de urbanism pentru proiectare şi certificat de urbanism informativ, eliberate în cazurile şi în modul stabilit de Legea nr. 163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie; b) autorizaţii de schimbare a destinaţiei.

Conform art.57 din Legea Nr. 835 din 17.05.1996 privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului, în cazul schimbării proprietarului, autorizaţiile emise în condiţiile art.50 şi art.52 rămîn valabile, cu toate drepturile şi obligaţiile ce decurg din ele, fără modificarea obiectului autorizaţiei.

Astfel, S.R.L. ”*****” a intrat în posesia autorizaţiei de construire nr.*****.

Indică că în conformitate cu art.15 alin.(5) din Legea Nr.163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie, durata executării lucrărilor se stabileşte în autorizaţia de construire în baza proiectului de organizare a executării lucrărilor de construcţie şi documentelor normative.

Invocă că în jurisprudenţa sa constantă Curtea Europenă a Drepturilor Omului a atribuit noţiunea de „speranţă legitimă” la categoria „bunurilor” ce cad sub protecţia art. 1 al Primului Protocol la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

Astfel, în cauza Driha contra României (cerere nr. 29556/02 din 21 februarie 2008), Curtea Europeană a constatat că „bunurile” în sensul art. 1 al Primului Protocol la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale pot fi atât

„bunuri existente” (cauza Van der Mussele contra Belgiei, hotărârea din 23 noiembrie 1983, seria A nr. 70, p. 23, § 48, şi cauza Malhous contra Republicii Cehe (dec.) [GC], nr. 33071/96, CEDO 2000 XII), cât şi valori patrimoniale, inclusiv creanţele, pentru care un reclamant poate pretinde că are cel puţin o „speranţă legitimă” de a le vedea concretizate (cauza Pressos Compania Naviera S.A. şi alţii contra Belgiei, hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 21 § 31, şi cauza Ouzounis şi alţii contra Greciei, nr. 49144/99, 18 aprilie 2002, § 24).

Prin urmare, în condiţiile în care autoritatea publică a eliberat actul permisiv în domeniul construcţiei pentru edificarea construcţiei, instituind expres în autorizaţia de construire nr.***** termenul limită de executare a lucrărilor (24 luni), S.R.L. ”*****”a dobândit o „speranţă legitimă” în sensul determinat de CtEDO că va putea beneficia de efectele autorizaţiei eliberate şi, astfel, de garanţiile legale că va finaliza în termenul stabilit de autoritatea publică lucrările de construcţie.

Declară că conceptul de „speranţă legitimă” în contextul art. 1 al Primului Protocol la Convenţie a fost prima dată elaborat de CtEDO în cauza Pine Valley Developments Ltd şi alţii împotriva Irlandei, în care Curtea Europeană a constatat că o s-a creat o „speranţă legitimă” atunci când a fost acordat certificatul de urbanism în temeiul căruia societăţile reclamante au achiziţionat terenul în vederea dezvoltării acestuia, ce nu putea fi revocat de autoritatea abilitată în materie de urbanism, deoarece era „o parte integrantă a proprietăţii societăţilor”.

Termenul de executare a lucrărilor autorizate prin autorizaţia de construire nr.***** a fost întrerupt prin actul administrativ defavorabil - măsură restrictivă din procesul-verbal de control nr. *****, în astfel de circumstanţe, persoana juridică S.R.L. ”*****” este privată de posibilitatea de a beneficia de efectele autorizaţiei de construire pe perioada valabilităţii acesteia. Astfel, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a realizat o ingerinţă inadmisibilă în drepturile persoanei juridice S.R.L. ”*****” de a beneficia de efectele autorizaţiei de construire şi de edificare a construcţiei autorizate prin aceasta.

Relevă că impactul măsurii restrictive din procesul-verbal de control nr. ***** din ***** constă în impunerea persoanei juridice S.R.L. ”*****” a situaţiei de imposibilitate, din motive neimputabile acesteia, de a continua lucrările în termenul acordat prin autorizaţia de construire vizată.

Menționează că conform art.30 alin.(3) din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, contestarea prescripţiei şi a măsurilor restrictive sau a părţii sancţionatorii din procesul-verbal de control suspendă efectul acestora doar în termenul şi în limitele dispuse de organul de control după depunerea cererii prealabile de contestare şi doar la solicitarea persoanei supuse controlului.

Conform art.31 alin.(1) şi (2) din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, rezultatele controlului se consideră nule şi nu pot servi drept temei pentru executarea prescripţiei privind înlăturarea încălcărilor şi/sau pentru aplicarea sancţiunilor respective în cazul în care controlul a fost efectuat de organul de control şi/sau de colaboratorii acestuia cu încălcarea prevederilor prezentei legi. Nulitatea rezultatelor controlului se stabileşte, la cererea persoanei interesate, de către organul care a efectuat controlul.

Conform art.28 alin.(2) din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, procesul-verbal de control este documentul prin care se confirmă faptul desfăşurării controlului şi în care se conţine toată informaţia cu privire la controlul desfăşurat, la procedurile aplicate şi constatările în urma acestuia, prescripţiile şi recomandările înaintate în baza constatărilor, măsurile restrictive aplicate şi sancţiunile stabilite în urma controlului. Procesul-verbal de control este alcătuit din partea constatatoare, partea prescriptivă şi partea sanctionatorie si conţine în mod obligatoriu:

a) denumirea completă a organului de control, numele complet şi funcţia persoanelor care au efectuat controlul;

b) date cu privire la delegaţia de control şi temeiul efectuării controlului;

c) denumirea completă/numele persoanei supuse controlului şi identificarea obiectului de control;

d) tipul controlului;

e) lista de verificare aplicată;

f) date privind toate aspectele, documentele, bunurile, încăperile, produsele, utilajele şi obiectele de altă natură care au fost supuse controlului, relevante în scopul controlului;

g) constatările şi rezultatele controlului;

h) referinţa expresă la prevederile actelor legislative şi normative pe care le-a încălcat persoana supusă controlului;

i) copiile documentelor examinate care confirmă încălcarea legii, ale altor documente întocmite în cadrul controlului;

j) date privind durata controlului;

k) explicaţiile în scris ale persoanei supuse controlului şi/sau ale angajaţilor acesteia;

l) recomandările şi indicaţiile pentru înlăturarea încălcărilor stabilite în partea prescriptivă, după caz;

m) prescripţia de aplicare a măsurilor restrictive, după caz;

n) constatarea contravenţiilor sau altor tipuri de încălcări prevăzute de lege, cu indicarea sancţiunii prevăzute de lege, după caz.

o) descrierea semnelor componenţei de infracţiune constatate în cadrul procedurii de control şi referinţa expresă la normele de drept penal vizate.

Menționează că potrivit art.118 alin.(1) din Codul administrativ al Republicii Moldova, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. In motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Declară că în conformitate cu art.118 alin.(2) din Codul administrativ al Republicii Moldova, motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept - temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt - oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile - o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Art.l 18 alin.(3) din Codul administrativ al Republicii Moldova stipulează că motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Susține că normele legale citate supra impun inspectorilor Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică obligaţia de a motiva procesul-verbal de control atât în fapt, cât şi în drept.

Declară că una din caracteristicile constituţionale ale statului de drept o constituie obligaţiunea statului, autorităţilor lui publice, instituţiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuţiilor lor, stabilite de Constituţie şi legi, iar Agenţia pentru Supraveghere Tehnică nefiind o excepţie în acest sens (HCC nr. 2 din 19.01.1998, MO nr. 12-13/8 din 19.02.1998).

Astfel, potrivit art.28 alin.(2) din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, inspectorii Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, care efectuează controlul, urmează să indice, în partea constatatoare a procesului-verbal de control, care anume este temeiul efectuării controlului, în baza căruia persoana va fi supusă controlului (prevederea aplicabilă a art.l9 din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător - punct, alineat al acestui articol).

Invocă că din speţă, se constată că motivarea controlului contrazice temeiurile efectuării controalelor inopinate, deoarece din partea constatatoare a procesului-verbal de control nr. ***** inspectorii Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică motivează controlul inopinat prin prisma altor temeiuri legale decât cele prevăzute în art.19 din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător: prevederile Legii nr. 721/1996 privind calitatea în construcţii, Hotărîrea Guvernului nr. 1088/2017 cu privire la organizarea şi funcţionarea Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, Hotărîrii Guvernului pentru nr. 360/1996 cu privire la controlul de stat a! calităţii în construcţii. Iar neindicarea prevederii aplicabile a art.19 din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător denotă că controlul inopinat este efectuat în afara temeiurilor prevăzute la art.19 din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, ceea ce este inadmisibil. Or, legislatorul a prevăzut expres situaţiile când organul de control poate decide efectuarea a controalelor inopinate asupra unei persoane.

Menționează că conform art.27 alin.(1) din Legea Nr.131 din 08.06.2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător, organelor de control şi colaboratorilor acestora li se interzice, în procesul realizării funcţiilor de control, să afecteze funcţionarea normală a persoanei supuse controlului şi/sau să întreprindă măsuri ce vor conduce la

suspendarea completă sau temporară a activităţii acesteia, cu excepţia cazurilor de încălcări foarte grave, în sensul prezentei legi, care necesită aplicarea măsurilor restrictive corespunzătoare.

Aceste prevederi legale menţionate supra au fost sfidate de către Agenţia pentru Supraveghere Tehnică, care prin sistarea lucrărilor de construcţie executate în baza autorizaţiei de construire nr.*****, s-a afectat funcţionarea normală a S.R.L. ”*****”, care urmează să execute lucrările de construcţie în termen prevăzut în autorizaţia de construire nr.***** - acest act administrativ se bucură de prezumţia de legalitate, prezumţie care, la rândul său, se bazează pe prezumţia de autenticitate şi de veridicitate, de unde decurge că a nu executa un act administrativ emis în baza legii echivalează cu a nu executa legea.

Astfel relevă că, prin sistarea lucrărilor de construcţie executate în baza autorizaţiei de construire nr.*****, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a întreprins măsuri ce au condus la suspendarea completă a activităţii S.R.L. ”*****”, în condiţiile în care cazurile de încălcări foarte grave, care ar necesita aplicarea măsurilor restrictive, nu au fost depistate, or, în procesul-verbal de control nr. *****, nu sunt specificate care anume încălcări ale legislaţiei ar crea pericol iminent şi imediat pentru mediu, viaţa, sănătatea şi proprietatea persoanei controlate şi/sau angajaţii acesteia ori ar crea pericol iminent şi imediat pentru societate, iar în astfel de circumstanţe, prescripţia şi măsură restrictivă din procesul-verbal de control nr. *****, sunt ilegale şi urmează a fi anulate, iar rezultatele controlului expuse în procesul-verbal de control nr. *****, urmează fi declarate nule.

Pe parcursul examinării cauzei S.R.L. ”*****” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocînd aceleași temeiuri de fapt și de drept.

În rezultat, solicită S.R.L. ”*****” împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț ***** privind declararea nulității rezultatelor controlului din procesul-verbal de control nr. *****, anularea delegației de control nr. *****, anularea procesului-verbal de control nr. *****, anularea deciziei nr. *****, constatarea nerespectări Legii și a dreptului discreționar la evaluarea riscurilor privind dispunerea efectuării controlului inopinat.

În ședința de judecată avocatul ***** în interesele S.R.L. ”*****” reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, nu s-a prezentat fiind citat legal.

În ședința de judecată avocații ***** în interesul terțului ***** au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeită din motivele invocate în referință.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, procesul-verbal de control nr. *****, delegația de control nr. *****, procesul-verbal de control nr. *****, decizia nr. *****, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ,

prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează *a fi admisă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile

dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Instanța reține <u>*din explicațiile părților și materialele cauzei*</u> că la data de ***** Primăria ***** i-a eliberat lui ***** autorizaţia de construire nr.*****, prin care s-a autorizat executarea lucrărilor de construire a două case de locuit tip duplex, cuplate *****, pe terenul cu nr. cadastral ***** situat în ***** sectorul Centru *****.

La data de ***** S.R.L. ”*****” a devenit proprietar al terenului cu nr. cadastral ***** din *****, ***** *****, în baza contractului de vînzare-cumpărare nr. *****, înregistrat în Registrul bunurilor imobile la data de 28.05.2021.

Potrivit delegaţiei de control nr. ***** a fost dispus efectuarea controlului de stat inopinat privind respectarea cerinţelor normative la executarea lucrărilor de construcţie - montaj din *****, f/n.

La data de ***** Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a întocmit în privinţa persoanei supuse controlului S.R.L. ”*****” procesul-verbal de control nr. *****, în care a fost inclusă o prescripţie, prin care s-a stabilit recomandări (indicaţii) privind înlăturarea încălcărilor-înlăturarea neconformităţilor menţionate la capitolul Constatări. Totodată, prin procesul-verbal de control nr. *****, a fost dispusă măsura restrictivă de sistare a executării lucrărilor de construcţie, cu stabilirea termenului în care urmează a fi înlăturate încălcările - *****.

La data de ***** S.R.L. ”*****” a depus la Agenţia pentru Supraveghere Tehnică o cerere prealabilă privind anularea procesului-verbal de control nr. ***** prin care a solicitat:

1) Suspendarea executării prescripţiei şi a măsurii restrictive din procesul- verbal de control nr. *****, pentru a avea posibilitatea de a executa în continuare lucrările de construcţie în baza autorizaţiei de construire nr.*****.

2) Declararea nulităţii rezultatelor controlului expuse în procesul-verbal de control nr. *****.

3) Anularea prescripţiei şi a măsurii restrictive din procesul-verbal de control nr. *****.

Prin invitaţia nr. ***** a directorului Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică, S.R.L. ”*****” a fost invitat la Şedinţa Consiliului pentru Soluţionarea Disputelor, care urma să aibă loc la data de *****.

La data de ***** S.R.L. ”*****” a depus la Consiliul pentru Soluţionarea Disputelor a Agenţiei pentru Supraveghere Tehnică o cerere privind examinarea cererii prealabile în lipsa reclamantului.

Astfel, S.R.L. ”*****” a intrat în posesia autorizaţiei de construire nr.*****.

În conformitate cu prevederile ***Legii privind principiile urbanismului şi amenajării teritoriului Nr.835-XIII din 17.05.96 (în vigoare la data intentării procedurii administrative):***

Art.50. - Pentru realizarea (modificarea) sau desfiinţarea construcţiilor, autorităţile administraţiei publice locale emit, potrivit legislaţiei:

a) autorizaţii de construire;

b) autorizaţii de desfiinţare.

Art.52. - Pentru utilizarea construcţiilor în conformitate cu prevederile documentaţiei de urbanism şi amenajare a teritoriului aprobate, precum şi cu alte reglementări în vigoare, autorităţile administraţiei publice locale emit:

a) autorizaţie de construire, autorizaţie de desfiinţare, certificat de urbanism pentru proiectare şi certificat de urbanism informativ, eliberate în cazurile şi în modul stabilit de Legea nr.163 din 9 iulie 2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie;

b) autorizaţii de schimbare a destinaţiei.

Art.57. - În cazul schimbării proprietarului, autorizaţiile emise în condiţiile art.50 şi art.52 rămîn valabile, cu toate drepturile şi obligaţiile ce decurg din ele, fără modificarea obiectului autorizaţiei, iar noul proprietar este obligat să înştiinţeze autorităţile administraţiei publice locale care au eliberat autorizaţia în cauză despre intrarea sa în posesiune.

În conformitate cu ***art.15 alin.(5) din Legea privind autorizarea executării lucrărilor de construcţie nr. 163 din 09.07.2010 (în vigoare la data eliberării autorizației de construire)***

(1) Emitentul autorizaţiei de construire stabileşte termenul de începere a lucrărilor de construcţie de pînă la 6 luni din data eliberării acesteia.

(2) Neînceperea lucrărilor în termenul stabilit prin autorizaţia de construire duce la pierderea valabilităţii acesteia, fiind necesară emiterea unei noi autorizaţii în condiţiile prevăzute la art.12.

(3) Prin derogare de la prevederile alin.(2), în cazuri motivate, dacă lucrările de construcţie nu pot fi începute în termenul stabilit, se poate solicita, cu cel puţin 10 zile lucrătoare înaintea expirării, prelungirea termenului de începere a lucrărilor de construcţie. Prelungirea termenului de începere a lucrărilor de construcţie poate fi efectuată o singură dată pe un termen de pînă la 6 luni.

(4) În cazul schimbării proprietarului, autorizaţia de construire rămîne valabilă, cu toate drepturile şi obligaţiile ce decurg din ea, fără modificarea obiectului autorizaţiei, iar noul proprietar este obligat să înştiinţeze emitentul care a eliberat autorizaţia în cauză despre intrarea sa în posesiune.

(5) Durata executării lucrărilor se stabileşte în autorizaţia de construire în baza proiectului de organizare a executării lucrărilor de construcţie şi documentelor normative. În cazul unor motive argumentate, durata executării lucrărilor poate fi prelungită pe un termen calculat în funcţie de volumul lucrărilor de construcţie executat la momentul solicitării prelungirii şi interesul public.

(6) În cazul în care lucrările încep în termenul stabilit conform alin.(1) şi (3), autorizaţia de construire se consideră valabilă pentru toată durata executării lucrărilor.

(7) Autorizaţia de construire se elaborează în 2 exemplare. Un exemplar se eliberează solicitantului (beneficiarului), iar altul se păstrează în arhiva emitentului.

Astfel, în jurisprudenţa sa constantă Curtea Europenă a Drepturilor Omului a atribuit noţiunea de „speranţă legitimă” la categoria „bunurilor” ce cad sub protecţia art. 1 al Primului Protocol la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale.

În cauza Driha contra României (cerere nr. 29556/02 din 21 februarie 2008), Curtea Europeană a constatat că „bunurile” în sensul art. 1 al Primului Protocol la Convenţia pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale pot fi atât „bunuri existente” (cauza Van der Mussele contra Belgiei, hotărârea din 23 noiembrie 1983, seria A nr. 70, p. 23, § 48, şi cauza Malhous contra Republicii Cehe (dec.) [GC], nr. 33071/96, CEDO 2000 XII), cât şi valori patrimoniale, inclusiv creanţele, pentru care un reclamant poate pretinde că are cel puţin o „speranţă legitimă” de a le vedea concretizate (cauza

Pressos Compania Naviera S.A. şi alţii contra Belgiei, hotărârea din 20 noiembrie 1995, seria A nr. 332, p. 21 § 31, şi cauza Ouzounis şi alţii contra Greciei, nr. 49144/99, 18 aprilie 2002, § 24).

Prin urmare, în condiţiile în care autoritatea publică a eliberat actul permisiv în domeniul construcţiei pentru edificarea construcţiei, instituind expres în autorizaţia de construire nr.***** termenul limită de executare a lucrărilor (24 luni), S.R.L. ”*****” a dobândit o „speranţă legitimă” în sensul determinat de CtEDO că va putea beneficia de efectele autorizaţiei eliberate şi, astfel, de garanţiile legale că va finaliza în termenul stabilit de autoritatea publică lucrările de construcţie.

Conceptul de „speranţă legitimă” în contextul art. 1 al Primului Protocol la Convenţie a fost prima dată elaborat de CtEDO în cauza Pine Valley Developments Ltd şi alţii împotriva Irlandei, în care Curtea Europeană a constatat că o s-a creat o „speranţă legitimă” atunci când a fost acordat certificatul de urbanism în temeiul căruia societăţile reclamante au achiziţionat terenul în vederea dezvoltării acestuia, ce nu putea fi revocat de autoritatea abilitată în materie de urbanism, deoarece era „o parte integrantă a proprietăţii societăţilor”.

În rezultat, termenul de executare a lucrărilor autorizate prin autorizaţia de construire nr.***** a fost întrerupt prin actul administrativ defavorabil-măsură restrictivă din procesul-verbal de control nr. ***** din *****, în astfel de circumstanţe, persoana juridică S.R.L. ”*****” este privată de posibilitatea de a beneficia de efectele autorizaţiei de construire pe perioada valabilităţii acesteia. Astfel, Agenţia pentru Supraveghere Tehnică a realizat o ingerinţă inadmisibilă în drepturile persoanei juridice S.R.L. ”*****” de a beneficia de efectele autorizaţiei de construire şi de edificare a construcţiei autorizate prin aceasta.

În rezultat instanța reține că prin acțiunile autorității publice pîrîte în prezenta speță, s-a admis încălcarea dreptului de proprietate al S.R.L. ”*****”, care constituie o ingerință nejustificată asupra dreptului de proprietate a reclamantului și urmează a fi anulat.

În acest context, Grosso modo, ***art. 1 al Protocolului 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului*** include trei norme generale de protejare a dreptului de proprietate: una care vizează dreptul unei persoane de a dispune de drepturile sale, una care interzice ca şi regulă privarea de proprietate asupra unui bun şi una care permite în anumite condiţii reglementarea folosinţei bunului. Prima normă este de ordin general şi enunţă principiul general al necesităţii respectării dreptului de proprietate. A doua normă dă posibilitatea organelor statului de a priva de proprietate pe titularul acestui drept în anumite condiţii bine determinate, iar a treia normă reglementează modul de folosinţă a bunurilor în conformitate cu interesul general. Practic ultimele două norme sunt aplicaţii ale celei dintâi. Această interpretare a articolului 1 al Protocolului 1 a fost enunţată prin hotărârea Sporrong şi Lonnroth contra Suediei din 23 septembrie 1982.

Totodată ***conform art. 27 alin. (1) din Legea privind controlul de stat nr. 131 din 08.06.2012*****,** Organelor de control şi colaboratorilor acestora li se interzice, în procesul realizării funcţiilor de control, să afecteze funcţionarea normală a persoanei supuse controlului şi/sau să întreprindă măsuri ce vor conduce la suspendarea completă sau

temporară a activităţii acesteia, cu excepţia cazurilor de încălcări foarte grave, în sensul prezentei legi, care necesită aplicarea măsurilor restrictive corespunzătoare.

Astfel contrar prevederii legale indicată supra, prin activitatea autorității publice în prezenta speță prin care s-a dispus sistarea lucrărilor de construcţie executate în baza autorizaţiei de construire nr.*****, s-a afectat funcţionarea normală a SRL ”*****”, care urmează să execute lucrările de construcţie în termen prevăzut în autorizaţia de construire nr.*****.

Legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

În concordanță cu ***art. 31 din Codul administrativ***, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit ***art. 32 din Codul administrativ***, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu ***art. 38 din Codul administrativ***, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu ***art. 94 din Codul administrativ***, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit ***art. 118 din Codul administrativ***, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu ***art. 120 din Codul administrativ***, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În conformitate cu ***art. 132 din Codul administrativ***, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

Conform ***art. 137 din Codul administrativ***, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În consonanță cu ***art. 141 din Codul administrativ***, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

În continuare, se va releva că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de vicii și deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui.

În acest sens, verificând legalitatea procesului-verbal de control nr. *****, delegației de control nr. *****, procesul-verbal de control nr. *****, decizia nr. *****, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată următoarele:

- actele administrative au fost adoptate în lipsa inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor;

- actele administrative au fost emise de către autoritatea publică cu încălcarea dreptului discreționar;

- actele administrative au fost adoptate cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării;

Totodată instanța atestă că prin emiterea actelor administrative contestate în prezenta speță autoritatea publică a ignorat existența în beneficiul reclamantului a actului permisiv în domeniul construcţiei pentru edificarea construcţiei, instituind expres în autorizaţia de construire nr.***** termenul limită de executare a lucrărilor (24 luni), astfel S.R.L. ”*****” a dobândit o „speranţă legitimă” în sensul determinat de CtEDO că va putea beneficia de efectele autorizaţiei eliberate şi, astfel, de garanţiile legale că va finaliza în termenul stabilit de autoritatea publică lucrările de construcţie. În rezultat, s-a admis încălcarea dreptului de proprietate al S.R.L. ”*****”, care constituie o ingerință nejustificată asupra dreptului de proprietate a reclamantului și urmează a fi anulat.

În conformitate cu prevederile ***art. 69 alin. (1) Cod Administrativ***, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din

oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Totodată potrivit ***art. 70 alin. (1) Cod Administrativ***, dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

Cu referire la lipsa de motivare a actului administrativ contestat instanța reține că, în contradicție cu prevederile art.art. 118 alin. (1)-(3) și 120 alin. (1) lit.f) Cod Administrativ procesul-verbal de control nr. *****, delegația de control nr. *****, procesul-verbal de control nr. *****, decizia nr. *****, nu cuprind descrierea procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului actului adoptat, or motivarea completă este obligatorie, fiind parte integrantă a actului administrativ individual, condiționînd legalitatea acestuia.

În rezultat, analizînd deficiențele admise pe parcursul procedurii administrative din partea asutorității publice pîrîte, instanța conchide că unica modalitate de remediere a drepturilor reclamantului în situația dedusă spre examinare, este anularea procesului-verbal de control nr. *****, delegația de control nr. *****, precum și decizia nr. ***** cu privire la cererea prealabilă, ca fiind emise contrar Legii.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către S.R.L. ”*****” împotriva Inspectoratului Național pentru Supraveghere Tehnică, terț ***** privind declararea nulității rezultatelor controlului din procesul-verbal de control nr. *****, anularea delegației de control nr. *****, anularea procesului-verbal de control nr. *****, anularea deciziei nr. *****, constatarea nerespectări Legii și a dreptului discreționar la evaluarea riscurilor privind dispunerea efectuării controlului inopinat, se admite.

Se anulează procesul-verbal de control nr. *****, delegația de control nr. *****, precum și decizia nr. ***** cu privire la cererea prealabilă, ca fiind emise contrar Legii.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii